

A KUTATÁSALAPÚ TANÁRTOVÁBBKÉPZÉS HATÁSA A GYAKORLÓ TANÁR MUNKÁJÁRA

Balogh Terézia

Kosztá József Általános Iskola, Szentes

Kulcsszavak: kutatásalapú tanártovábbképzés, pedagógiai értékelés, kémiantanítás

A szentesi Koszta József Általános Iskolában matematikát és kémiát tanítok. Másfél évtized óta egyik kedvenc területem a környezetvédelem. Pályakezdő korom óta a szervezett továbbképzések rendszeres résztvevője vagyok. A megújuláshoz, a problémák és sikerek többoldalú megközelítéséhez, az új utak megismeréséhez remek színtereknek tartom e programokat. Az SZTE pedagógiai értékelési szakértő szakos képzést 2002-ben fejeztem be. A kutatási, programfejlesztési módszerek elméleti hátterének és gyakorlatának megismerése nemcsak az értékelési tevékenységben, hanem napi tanári munkám hatékonyságának növelésében általában is hasznosnak bizonyult.

Sikerorientált pedagógusnak vallom magam. Szaktárgyaim megkedveltetését mindig fontosnak tartottam. Szakdolgozati témaválasztásomat az a – kutatási eredményekkel is megerősített – személyes tapasztalat motiválta, mely szerint a kémia tananyagot a magyar diákok nem szeretik, és nem tudják. A projekt módszer alkalmazását, mint a hatékonyabb kémiantanítás lehetőségét kontrollosportos pedagógiai kísérlet keretében vizsgáltam meg. A munkát az elmúlt években az SZTE Oktatásméleti Kutatócsoport „Hátrányos helyzetű tanulók értékelése és differenciált fejlesztése” elnevezésű kutatási programjában programfejlesztőként is gyakorlom.

Egy-egy téma projekt módszerrel történtő tanításának kipróbálásában az elmúlt években változó évenkénti létszámmal, 6–12 tanuló csoport és 4–10 fő kémiantanár vett részt az irányítással. Az egyes témakörök feldolgozásához tanári segédanyagot és a tanulók részére projekt munkafüzetet állítottam össze. A projekt módszer szerinti tanítás során megváltozik a tanítási környezet, megváltozik a programban résztvevők szerepe. A csoporttevékenység változatos formában megnyilvánuló tanulói tevékenységre alapoz, a pedagógusnak háttérből irányító szerepe van. A mérési tapasztalatok (magas hátrányos helyzetű tanulói arány esetén is) azt mutatják, hogy a tanulók tantárgyi attitűdje pozitívabb, mint a hagyományos tananyagfeldolgozás esetén. Növekedett a tankönyv és az órai vázlat fontossága az egyéni ismeretszerzésben. A záró kérdőív eredményei szerint a csoportmunka az ön- és társértékelés, valamint a kommunikáció terén is fejlődést eredményezett a projekt módszerrel tanulók körében.

A megszerzett mérési-értékelési ismereteimet iskolán belüli és kívüli területeken egyaránt hasznosítom. Iskolánkban természetesen a tervezett tudásvizsgálatok és a váratlanul felmerülő nevelési, oktatási problémákra alapozott belső mérések. A mérések fontosságába vetett hitünket igazolja, hogy szívesen vállalkozunk különböző kutatási programokban, felmérésekben való részvételre.